

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 205 i rådets direktiv 2006/112/EG⁽¹⁾ av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt jämförd med proportionalitetsprincipen tolkas så, att en registrerad person som är mottagare av en skattepliktig transaktion för vilken denne är solidariskt betalningsansvarig för den mervärdesskatt som leverantören inte betalat in till skattemyndigheten, förutom leverantörens huvudskuld (mervärdesskatteskulden), även har en accessorisk skyldighet att betala lagstadgad dröjsmålsränta på kapitalbeloppet som ersättning för den skada som dröjsmålet orsakat från den tidpunkt då gäldenären hamnade i dröjsmål fram till tidpunkten då omprövningsbeslutet genom vilket det solidariska betalningsansvaret fastställdes meddelades eller tidpunkten då betalning sker?
2. Ska artikel 205 i direktiv 2006/112/EG jämförd med proportionalitetsprincipen tolkas så, att de utgör hinder för en nationell bestämmelse som den i artikel 16.3 i Danachno-osiguritelens protsesualen kodeks (skatte- och socialförsäkringsprocesslagen), enligt vilken tredje mans ansvar för en beskattningsbar persons obetalda skatteskulder omfattar både skatten och dröjsmålsräntan?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

Talan väckt den 17 januari 2020 – Europeiska kommissionen mot Europeiska unionens råd**(Mål C-24/20)**

(2020/C 77/47)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Sökande:* Europeiska kommissionen (ombud: F. Castillo de la Torre, J. Norris och I. Naglis)*Svarande:* Europeiska unionens råd**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara artikel 3 i rådets beslut 2019/1754⁽¹⁾ av den 7 oktober 2019 om Europeiska unionens anslutning till Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar,
- i första hand ogiltigförklara artikel 4 i beslut 2019/1754, i den mån det däri hänvisas till medlemsstaterna, eller i andra hand ogiltigförklara artikel 4 i sin helhet om hänvisningarna till medlemsstaterna inte kan avskiljas från resten av artikeln,
- bibehålla verkningarna av de delar av beslut 2019/1754 som har ogiltigförklarats, i synnerhet i de fall då det bemyndigande som anges i artikel 3 har tillämpats, och som genomförts före det datum då de medlemsstater som för närvarande är parter till 1958-års Lissabonöverenskommelse fattade sitt beslut, fram till dess att ett beslut av Europeiska unionens råd träder i kraft, vilket ska ske inom en rimlig period, dock senast inom sex månader från det att ett avgörande meddelas, och
- förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Första grunden: I första hand, åsidosättande av artiklarna 218.6 och 293.1 FEUF, principen om tilldelade befogenheter som stadfästs i artikel 13.2 FEU och principen om interinstitutionell balans, samt kommissionens initiativrätt, eftersom det angripna beslutet har antagits utan något förslag från kommissionen.

Andra grunden: I andra hand, åsidosättande av artiklarna 2.1 och 207 FEUF, samt bristande motivering eftersom rådet överträdde sin befogenhet när det gav ett bemyndigande som är allmänt, permanent och inte vederbörligen motiverat.

(¹) EUT L 271, 2019, s. 12.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 15 januari 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal correctionnel de Saint-Brieuc - Chambre détachée de Guingamp - Frankrike) – Procureur de la République mot Tugdual Carluer, Yann Latouche, Dominique Legeard, Thierry Leleu, Dimitri Pinschof, Brigitte Plunian, Rozenn Marechal

(Mål C-115/18) (¹)

(2020/C 77/48)

Rättegångsspråk: franska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

(¹) EUT C 152, 30.4.2018

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 23 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Landesverwaltungsgericht Steiermark - Österrike) - förfarande mot Humbert Jörg Köfler, Wolfgang Leitner, Joachim Schönbeck, Wolfgang Semper/Bezirkshauptmannschaft Murtal, ytterligare deltagare i rättegången: Finanzpolizei

(Mål C-297/18) (¹)

(2020/C 77/49)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

(¹) EUT C 301, 27.8.2018.